

Anneke Scholtens

MAKKELIJK & LEUK
9-12 jaar

Een spannende opdracht

Lees dit eerst

Romana

Omar

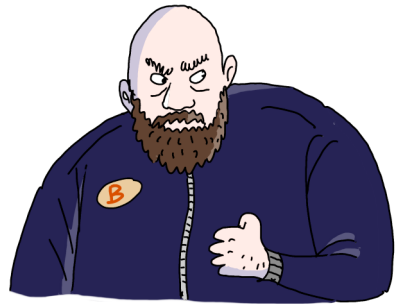
Abdel

Arie

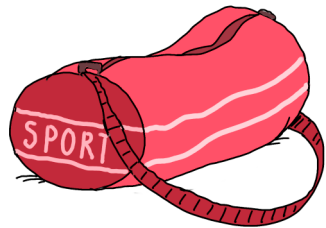
de man met het rode haar

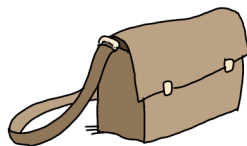
Baardmans

de hoodie (spreek uit: *hoedie*)

de judotas

het bruine tasje

1 Help me alsjeblieft

‘Kijk uit, je judoband hangt uit je tas,’ zegt Omar.

‘Even opscheppen,’ lacht Romana. ‘Kan iedereen zien dat ik al groen heb.’

Maar niemand kijkt naar haar.

De mensen lopen allemaal snel voorbij.

Iedereen heeft haast.

Romana staat stil.

Ze propt haar judojasje terug in haar tas.

‘Die nieuwe leraar is leuk, hè?’ zegt ze.

‘Ja, hij doet het echt goed voor,’ zegt Omar.

‘Die laatste worp kon ik bijna meteen.’

Hij staat stil alsof hij de worp op straat meteen even wil voordoen.

‘Straks, bij mij thuis,’ zegt Romana. ‘Daar gaan we eerst even wat drinken.’

‘En wat eten?’ vraagt Omar.

‘Pff, jij hebt altijd honger,’ lacht Romana. ‘Zullen we door de steegjes gaan?’

‘Ja, het is nog niet donker, dus dan kan het wel,’ zegt Omar.

Ze slaan af en lopen een smalle steeg in.

Opeens klinken er hollende voetstappen achter hen.

Ze klinken luid, omdat de steeg daar zo smal is. Ze zijn nog niet heel dichtbij, maar ze komen wel duidelijk hun kant op.

Geschrokken kijken Omar en Romana achterom. Er komt een man aanrennen.

Zijn gezicht kunnen ze niet goed zien.

Hij draagt een donkere hoodie en heeft de muts ver over zijn hoofd getrokken.

En om zijn schouder hangt een bruin tasje.

Wie is die man?

En waarom rent hij daar?

Omar kijkt Romana vragend aan.
'Misschien een dief?' fluistert hij.
'Dat hoeft niet,' zegt Romana.
Naast elkaar blijven ze staan.
Ze kijken wat de man gaat doen.
Hij is nu vlak bij hen.
Even kijkt de man hen aan.
Hij legt een vinger op zijn lippen.
'Niks zeggen!' roept hij. 'Red mij alsjeblieft.'
Het klinkt smekend.
Hij rent op een schutting af.
Snel klautert hij ertegenop en slaat een been over
de schutting.
En hopla, dan is hij verdwenen.
Er klinkt een plof en daarna zacht gekreun.
'Hij is gevallen,' fluistert Omar.
'Ja, dat lijkt ... ' begint Romana.

Opnieuw klinken er hollende voetstappen.
Romana kijkt verschrikt de steeg in.
Er komt nog iemand aanrennen.
Hij heeft een knalrood hoofd en hij kijkt niet
vrolijk.
Hij heeft kort rood haar, dat rechtop staat.
Maar misschien komt dat van het rennen.

Plotseling blijft hij staan.
Zijn ogen schieten heen en weer.
Haastig bekijkt hij de huizen, de schuttingen.
Dan ziet hij Romana en Omar staan.
'Hebben jullie iemand gezien hier?' vraagt hij.
Nog steeds houdt hij alles om hen heen in de gaten.
'Iemand met een donkere hoodie aan? Hij had een bruin tasje bij zich.'
Omar doet zijn mond open, maar Romana is sneller.
'Ja,' zegt ze. 'Hij is hier keihard langs gerend. In die richting.'
Ze wijst in de verte.
'En daar verderop bij die hoek is hij rechtsaf geslagen.'
De man knikt gejaagd en holt verder.
Omar kijkt Romana verbaasd aan.
'Geloof je die man met dat tasje zomaar? Hij klonk wel heel zielig, maar misschien is hij wel een overvaller! En die tweede man van de politie! Dan heb je daarnet een crimineel geholpen!'
Romana schudt langzaam haar hoofd.
'Ik denk juist dat de achtervolger een boef is,' zegt ze.

Omar trekt zijn wenkbrauwen op.

‘Waarom?’

‘Gewoon, een voorgevoel,’ zegt Romana. ‘Ik geloof die man met dat tasje.’

‘Hopelijk heb je gelijk,’ zucht Omar.

Hij kijkt angstig de steeg in.

Alsof hij verwacht dat er elk moment een paar politieagenten uit kunnen komen.

Om hen te arresteren, omdat ze gelogen hebben tegen de politie.

‘Kijk niet zo bang,’ lacht Romana. ‘Het komt allemaal goed.’

‘Ik hoop het,’ zegt Omar bijna onhoorbaar.

Judo

Iedereen begint bij judo met een witte band.

Bij elk examen kun je een andere kleur band verdienen: geel, oranje, groen, blauw, bruin en zwart.

Hoe donkerder de kleur, hoe verder je bent.

Ben je onder de twaalf, dan krijg je geen nieuwe band, maar een nieuwe slip aan je band.

2

Een spannende opdracht

Romana kijkt naar de schutting, waar de man net overheen is geklauterd.

‘Zou hij er nog liggen?’ vraagt ze.

‘Weet ik veel,’ zegt Omar chagrijnig. ‘Jij had toch een voorgevoel? Dan weet je vast ook wat er gebeurd is.’

Romana loopt naar de schutting toe.

Ze kijkt even hoe de planken erop gespijkerd zijn.

Dan springt ze er tegenop.

Ze kromt haar handen over de bovenkant.

Snel klimt ze tegen de schutting op.
Algauw zit ze op het randje en kijkt de tuin in.
'Die meneer ligt hier nog,' roept ze.
Daarna springt ze de tuin in.
Omar is ook op de schutting geklommen.
Van bovenaf kijkt hij mee.
'Aaaah, oe, mijn been, mijn enkel,' kreunt de man.
'Moet u naar het ziekenhuis, meneer?' vraagt
Romana. 'Zal ik even bellen?'
Ze graait al met een hand in haar judotas naar
haar mobieltje.
'Nee, nee, niet bellen!' zegt de man. 'Niemand mag
weten dat ...'
Vanaf de schutting sist Omar: 'Zie je nou wel!'
'Maar hoe komt u hier dan weer vandaan?' vraagt
Romana.
'Dat is op dit moment niet mijn grootste
probleem,' zegt de man. 'Ik heb gewoon mijn enkel
verzwikt. Maar dit tasje ...'
'Wat is daarmee?' vraagt Romana.
Opnieuw grijpt de man naar zijn enkel.
'Ah, sorry, het doet verschrikkelijk veel pijn.
Wacht, ik zal het uitleggen.'
Omar springt nu ook de tuin in.
Hij vertrouwt het nog steeds niet.

‘Dit tasje is heel belangrijk. En het moet afgeleverd worden bij iemand.’

‘Bij wie?’ vraagt Romana.

‘Dat vertel ik jullie zo,’ zegt de man.

‘Wat!’ roept Omar uit. ‘Moeten wij die tas ... ?’

‘Stil, ik vertel jullie alles,’ zegt de man. ‘Ik kan niet meer lopen, dus ik moet wel. Ik vertrouw jullie, want jullie hebben me al geholpen.’

‘Hoezo, waarmee?’ vraagt Omar.

‘Jullie hebben die akelige neef de verkeerde kant op gestuurd. Dat hoorde ik vanuit hier.’

‘Dat heeft zij gedaan!’ roept Omar.

‘Sst, stil nou, niet zo hard praten,’ zegt de man.

‘Er zitten een paar mensen achter dit bruine tasje aan. Ze zullen proberen om het van jullie af te pakken.’

Romana knikt, haar ogen glimmen.

Ze heeft wel zin in een avontuur.

‘Het is een voordeel dat jullie kinderen zijn.

Kinderen verdenken ze niet zo snel,’ zegt de man.

‘Maar ze moeten jullie niet zien met dit tasje. Er is haast bij. Hoe eerder het tasje veilig is, hoe beter.

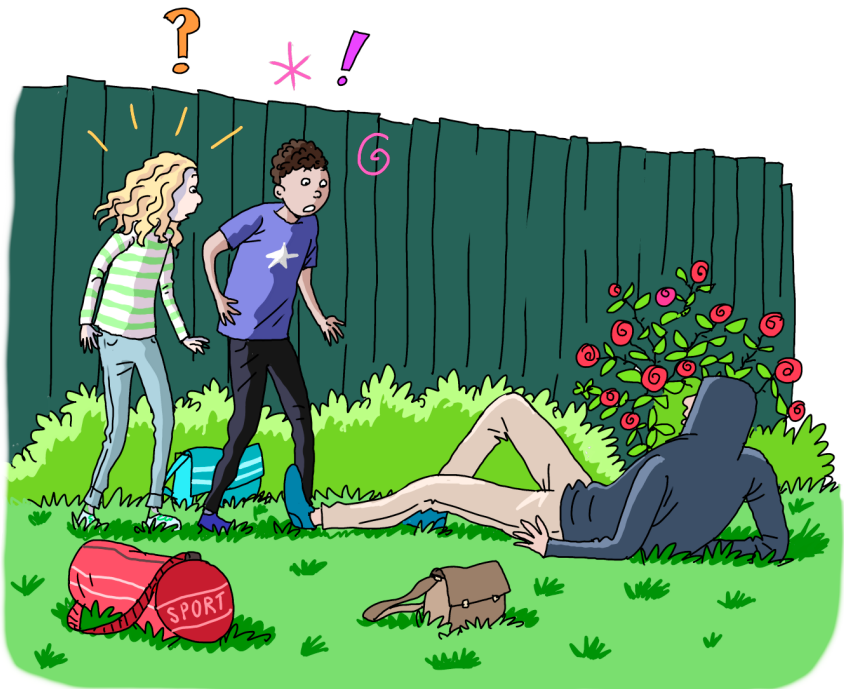
Durven jullie het aan?’

‘Natuurlijk!’ zegt Romana. ‘Vertelt u maar waar dat tasje heen moet.’

‘Het zijn de sieraden van Stella, de liefste vrouw ter wereld. Twee slechte neven en een nicht willen de sieraden stelen en dat mag niet gebeuren. Doe het voor haar, alsjeblieft.’

‘Ja, maar wie is Stella? En weet u zeker dat er niets anders in dat tasje zit?’ vraagt Omar. Hij moet denken aan iets wat hij gelezen heeft. Over criminelen die kinderen pakketjes laten bezorgen.

Gevaarlijke pakketjes.

Romana en Omar komen terug van judo.
Ze zien een man met een tasje over een schutting klimmen.
Hij valt en kermt van de pijn.
Vlak daarna komt er een tweede man aanrennen.
Hij is op zoek naar de man met het tasje.
Romana wil de man met het tasje helpen, maar Omar twijfelt.
Misschien is hij wel een overvaller!

Je moet niet zomaar iemand helpen!

Makkelijk & Leuk: voor kinderen die lezen moeilijk vinden of saai. De boeken zijn toegankelijk en dyslexie-vriendelijk. Lezen is wél leuk!

• 9-12 jaar • avontuur